

The role of exosomes in bone tissue regeneration: signaling mechanisms and therapeutic potential – a mini review

Morteza Nakhaei Amroodi^{1#}, Pouria Tabrizian^{1#}, Mohammadreza Bahaeddini¹, Tohid Emami Meybodi^{2,3}, Khatere Mokhtari⁴, Alireza Askari¹

¹ MD, Bone and Joint Reconstruction Research Center, Shafa Orthopedic Hospital, Department of Orthopedic, School of Medicine, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

² Neuroscience Research Center, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

³ Functional Neurosurgery Research Center, Shohada Tajrish Hospital, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

⁴ Department of Cell and Molecular Biology and Microbiology, Faculty of Biological Science and Technology, University of Isfahan, Isfahan, Iran

[#] These authors contributed equally to this work and share the first authorship

Abstract

Bone tissue regeneration is a complex process primarily regulated through cell-cell interactions, cell-matrix communications, and paracrine signaling. Exosomes, extracellular vesicles of endocytic origin, play a crucial role in bone regeneration due to their unique cargo, which includes proteins and microRNAs. These vesicles actively regulate key cellular processes such as differentiation, migration, and apoptosis of bone cells. This review explores the role of exosomes in bone homeostasis, intercellular communication, and their therapeutic potential in enhancing bone regeneration.

Keywords: *Exosomes, Bone tissue regeneration, Paracrine signaling, Osteoblasts, Osteocytes, Bone homeostasis.*

Cited as: Nakhaei Amroodi M, Tabrizian P, Bahaeddini M, Emami Meybodi T, Mokhtari Kh, Askari A. The role of exosomes in bone tissue regeneration: signaling mechanisms and therapeutic potential – a mini review. Medical Science Journal of Islamic Azad University, Tehran Medical Branch 2025; 35(4): 396-405.

Correspondence to: Alireza Askari

Tel: +98 9177115685

E-mail: aaskari60@yahoo.com

ORCID ID: 0000-0003-3314-3094

Received: 9 Feb 2025; **Accepted:** 12 May 2025

نقش اگزوزوم‌ها در بازسازی بافت استخوانی: مکانیسم‌های سیگنال دهی و پتانسیل‌های درمانی: مینی ریویو

مرتضی نخعی امرودی^۱، پوریا تبریزیان^۱، محمدرضا بهالدینی^۱، توحید امامی میبیدی^{۲،۳}، خاطره مختاری^۴، علیرضا عسکری^۱

^۱ دکترای حرفه‌ای پزشکی، مرکز تحقیقات بازسازی استخوان و مفاصل، بیمارستان ارتوپدی شفا، گروه ارتوپدی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران
^۲ مرکز تحقیقات علوم اعصاب، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران
^۳ مرکز تحقیقات جراحی عملکردی اعصاب، بیمارستان شهدای تجریش، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران
^۴ گروه زیست‌شناسی سلولی و مولکولی و میکروبیولوژی، دانشکده علوم زیستی و فناوری، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران
این نویسندگان به‌طور مساوی در این پژوهش مشارکت داشته و به‌عنوان نویسنده اول مشترک شناخته می‌شوند.

چکیده

بازسازی بافت استخوانی فرایندی پیچیده است که به‌طور عمده از طریق تعاملات سلول-سلول، سلول-ماتریکس و سیگنال‌دهی پاراکرین تنظیم می‌شود. اگزوزوم‌ها، وزیکول‌های خارج‌سلولی با منشأ اندوسیتوزی، به‌دلیل محموله منحصر به فردشان شامل پروتئین‌ها و میکروRNAها، نقش برجسته‌ای در بازسازی بافت استخوانی ایفا می‌کنند. این وزیکول‌ها به‌طور مستقیم در تنظیم فرآیندهایی نظیر تمایز، مهاجرت و آپوپتوز سلول‌های استخوانی نقش دارند. در این مقاله، به بررسی نقش اگزوزوم‌ها در هموستاز استخوان، ارتباطات بین‌سلولی و پتانسیل درمانی آن‌ها برای بهبود بازسازی استخوانی پرداخته می‌شود.

واژگان کلیدی: اگزوزوم‌ها، بازسازی بافت استخوانی، سیگنال‌دهی پاراکرین، استئوبلاست‌ها، استئوسیت‌ها، هموستاز استخوان.

مقدمه

بازسازی بافت استخوانی شامل تعادل بین فرآیندهای تشکیل و جذب استخوان است که از طریق مکانیسم‌های سیگنالینگ متعددی میانجی‌گری می‌شود (۱) که شامل تماس مستقیم سلول-سلول (۲)، تعامل سلول-ماتریکس (۳)، فاکتورهای اتوکرین، اندوکرین (هورمون‌ها) (۴) و پاراکرین (مولکول‌های محلول، وزیکول‌ها و فاکتورهای رشد) میان سلول‌های استخوانی و ریزمحیط آن‌ها است (۵). شواهد رو به افزایشی نشان می‌دهند که سلول‌های درگیر در بازسازی استخوان،

وزیکول‌های خارج‌سلولی ترشح می‌کنند که از طریق تنظیم تکثیر، تمایز، مهاجرت، آپوپتوز و متابولیسم سلول‌های استخوانی از طریق مسیرهای سیگنالینگ مختلف، در تعاملات متقابل سلول‌های استخوانی نقش دارند (۶). وزیکول‌های خارج‌سلولی جمعیتی ناهمگن از وزیکول‌های دارای غشای دولایه فسفولیپیدی هستند که بر اساس منشأ، اندازه و عملکرد به سه دسته اگزوزوم‌ها (۴۰-۱۲۰ نانومتر)، میکرووزیکول‌ها (۵۰-۱۰۰۰ نانومتر) و اجسام آپوپتوتیک (۵۰۰-۲۰۰۰ نانومتر) تقسیم‌بندی می‌شوند (۷۹).

بازسازی بافت استخوان و ارتباطات سلولی

استخوان یک بافت همبند به‌شدت معدنی‌شده است که شامل سلول‌های ساکن مانند استئوکلاست‌ها، استئوبلاست‌ها، استئوسیت‌ها و سلول‌های پوششی استخوان، همراه با

آدرس نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی ایران، دانشکده پزشکی، بیمارستان ارتوپدی شفا، مرکز تحقیقات بازسازی استخوان و مفاصل، علیرضا عسکری (email: aaskari60@yahoo.com)

ORCID ID: 0000-0003-3314-3094

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۱۲/۱۹

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۴/۲/۲۲

CD82)، پروتئینهای شوک حرارتی، لیپوپروتئینها و پروتئینهای مرتبط با حمل و نقل به طور پیوسته در آنها وجود دارند (۱۹، ۲۰). بطور کلی طبق تاریخچه اگزوزومها، از زمان شناسایی تا کنون دریچه روشن تری رو بر روی محققین باز کردند.

بیوزنر اگزوزوم

بیوزنر اگزوزوم یک فرآیند چندمرحله‌ای پیوسته است که با ایجاد اندوزومهای ابتدایی از طریق جوانه‌زنی غشای پلاسمایی آغاز می‌شود. در ادامه، وزیکولهای اندوسیتوزی در مرحله نهایی به سمت داخل اندوزومها جوانه می‌زنند و منجر به تشکیل وزیکولهای درون‌لومنی (ILV: Intraluminal Vesicles) می‌شوند (۱۹، ۲۱). تجمع وزیکولهای درون‌لومنی در اندوزومهای مرحله نهایی باعث تشکیل اجسام چندوزیکولی (MVB: Multivesicular Bodies) می‌شود (۱۹، ۲۲). در نهایت، انتقال MVB ها به سمت غشای پلاسمایی و ادغام آنها باعث آزادسازی محتویات MVB، که به عنوان اگزوزومها شناخته می‌شود، می‌گردد (۱۹، ۲۳). مجموعه‌های پیچیده تفکیک اندوزوم (ESCRT-0، ESCRT-I، ESCRT-II، ESCRT-III و Vps4) به همراه پروتئینهای مرتبط با آنها (Alix، TSG101، Hsc70 و Hsp90) در فرآیند شکل‌گیری و آزادسازی اگزوزومها نقش اساسی دارند (۱۹). در فرآیند ترشح اگزوزوم، پروتئین SNARE به همراه اثرگذارهای آن، مانند آنزیمهای GTP از خانواده Rab (مانند Rab27a، Rab27b و Rab35)، نقش اساسی ایفا می‌کنند. این پروتئینها در فرایند هم‌جواری غشای وزیکولها با غشای پلاسمایی و آزادسازی اگزوزومها کمک می‌کنند (۲۴).

اگزوزومها در ریزمحیط بافت استخوانی

در حالی که مسیرهای سیگنال‌دهی به‌طور گسترده‌ای برای درک هموستاز بافت استخوانی مطالعه شده‌اند، مطالعات نسبتاً کمی برای بررسی نقش اگزوزومهای دخیل در بازسازی استخوان انجام شده است (۱۹). در زمینه هموستاز استخوان، اگزوزومهای مشتق‌شده از سلولهای مقیم استخوان مانند استئوبلاستها، استئوسیتها، استئوکلاستها و سایر سلولها در ریزمحیطهایی مانند سلولهای بنیادی مزانشیمی، سلولهای ایمنی و سلولهای اندوتلیال نشان داده‌اند که در فرآیندهای مختلفی از جمله تشکیل استخوان، بازجذب آن و همچنین در پیشرفت تومورها و پاتولوژیهای استخوانی نقش دارند (۲۵). بیشتر مطالعات اولیه که بر روی اگزوزومها در هموستاز استخوانی متمرکز بوده‌اند، بر سلولهای بنیادی مزانشیمی تمرکز داشته‌اند، زیرا این سلولها پتانسیل درمانی

ماتریکس خارج‌سلولی می‌باشد (۸). هموستاز استخوان یک فرایند دینامیک است که توسط سلولهای ساکن استخوان و همچنین سلولهای اندوتلیال، سلولهای ایمنی و سلولهای استرومایی تنظیم می‌شود (۹). اختلال در این تعادل با ایجاد بیماریهای استخوانی مانند پوکی استخوان، آرتریت، استئوسارکوم و غیره همراه است (۱۰). استئوسیتها سلولهایی هستند که بدن را قادر می‌سازند تا به فشارهای خارجی و نیروهای مکانیکی سازگار شود (۱۱). فرایند بلوغ استئوسیتها شامل تنظیم کاهشی ژنهای استئوبلاست و فعال‌سازی پروتئینهای خاص استئوسیت مانند DMP1 و اسکروستین است (۱۲). آپوپتوز استئوسیتها باعث جذب استئوکلاستها، یعنی سلولهای جذب‌کننده استخوان، شده و روند بازسازی استخوان را آغاز می‌کند (۱۳). استئوکلاستها سلولهای چند هسته‌ای هستند که از پیش‌سازهای خونی مغز استخوان منشأ گرفته و در نهایت مونوسیت‌های خون محیطی و ماکروفاژهای بافتی را تشکیل می‌دهند (۱۴). یک ارتباط متقابل سلولی بین سلولهای استخوانی برای حفظ تعادل بین فرایندهای جذب و تشکیل استخوان برقرار است. در طول فرایند جذب استخوان، M-CSF توسط سلولهای بنیادی مزانشیمی و استئوبلاستها ترشح شده و به گیرنده آن (c-fms) روی سلولهای پیش‌ساز استئوکلاست متصل می‌شود تا تکثیر آنها را تحریک کند. این فرایند با اتصال RANKL که روی استئوبلاستها، استئوسیتها و سلولهای استرومایی بیان می‌شود، به گیرنده RANK روی سلولهای پیش‌ساز استئوکلاست همراه است (۱۵). ارتباطات سلولی محدود به سلولهای ساکن استخوان نیست. این سلولها همچنین ارتباط نزدیکی با سلولهای ریزمحیط دارند (۱۶).

مروری بر اگزوزومها

اگزوزومها که از سلولها مشتق می‌شوند، به خانواده‌ای وسیع از وزیکولهای غشای سلولی تعلق دارند که معمولاً دارای قطر ۴۰ تا ۱۶۰ نانومتر (میانگین ۱۰۰ نانومتر) هستند (۱۷). میکروسکوپ الکترونی ظاهر خاصی از اگزوزومها به صورت فنجانی را نشان می‌دهد، در حالی که میکروسکوپ الکترونی منجمد شکل غشای دوتایی گرد را به تصویر می‌کشد (۱۸). اگزوزومها شامل اجزای سلولی والدین خود از جمله پروتئینها، گیرنده‌های سطحی، DNA، RNA، لیپیدها و متابولیتها هستند. اگزوزومها که از سلولها منشأ می‌گیرند، در مورفولوژی، محتویات و عملکرد تنوع دارند. با وجود تفاوتها در اگزوزومها از منابع سلولی مختلف، اجزای مشترکی مانند پروتئینهای ترانس‌ممبران (CD9، CD63، CD81 و

دهند و تمایز اختصاصی سلول‌های استرومایی را تنظیم کنند (۳۵).

اگزوزوم‌های مشتق شده از استئوسیت‌ها

استئوسیت‌ها سلول‌های استخوانی کاملاً تمایز یافته‌ای هستند که اکثریت جمعیت سلولی مقیم در استخوان را تشکیل می‌دهند. در حالی که فاکتورهای محلول و مولکول‌های سیگنالینگ ترشح شده توسط استئوسیت‌ها نقش کلیدی در هموستاز استخوان دارند، مطالعات محدودی درباره اگزوزوم‌های ترشح شده توسط استئوسیت‌ها وجود دارد. تحقیقات نشان داده‌اند که اگزوزوم‌های ترشح شده از استئوسیت‌ها در گردش خون یافت می‌شوند و حاوی میکروRNAهایی هستند که ممکن است در بازسازی استخوان نقش داشته باشند (۱۹). در مطالعه‌ای مشابه، استئوسیت‌ها توانستند جذب سلول‌های پیش‌ساز استرومایی را افزایش داده و از طریق مجموعه‌ای خاص از وزیکول‌های خارج سلولی، استئوژنز را هدایت کنند (۳۶) Morrell و همکاران مشاهده کردند که استئوسیت‌ها انقباضات فوری اکتین را نشان می‌دهند که این فرآیند از طریق تنظیم اکتین عضلات صاف و افزایش ترشح وزیکول‌های خارج سلولی هدایت می‌شود. علاوه بر این، LAMP1 در سکرتم افزایش یافته و باعث تحریک تشکیل استخوان می‌شود (۳۷).

اگزوزوم‌های مشتق شده از سلول‌های اندوتلیال

آنژیوژنز/نئواسکولاریزاسیون نقش کلیدی در میکروبیوم استخوان داشته و برای بازسازی و ترمیم آن ضروری است. استئوژنز در حین تشکیل استخوان جدید به شدت با آنژیوژنز مرتبط است. اگزوزوم‌های مشتق شده از سلول‌های اندوتلیال قادرند سلول‌های استخوانی را به طور مؤثر هدف قرار داده و باعث تحریک بازسازی استخوان شوند (۱۹). در یک مطالعه بر روی استئوژنز ناشی از کشش (Distraction Osteogenesis)، مشاهده شد که اگزوزوم‌های مشتق شده از سلول‌های پیش‌ساز اندوتلیال (EPCs) قادرند از طریق مسیر سیگنالینگ Raf/ERK و افزایش بیان miR-126، آنژیوژنز را تحریک کرده و در نتیجه تشکیل استخوان را تسریع کنند (۳۸). این یافته‌ها توسط مطالعاتی که تمایز استئوبلاستی سلول‌های استرومایی مغز استخوان را در شرایط آزمایشگاهی تحت تأثیر وزیکول‌های خارج سلولی مشتق شده از EPCs نشان دادند، تأیید شده‌اند (۳۹).

اگزوزوم‌های مشتق شده از سلول‌های ایمنی

سلول‌های ایمنی در ریزمحیط استخوان از طریق ترشح سایتوکاین‌ها و فاکتورهای پاراکرین، می‌توانند به طور خاص

بالایی برای ترمیم و بازسازی استخوان در اختلالات مختلف مرتبط با استخوان دارند (۲۶). اگزوزوم‌های مشتق شده از این سلول‌ها، اثرات ترمیمی مشابهی نشان داده‌اند (۲۷، ۲۸). با این حال، در سال‌های اخیر، علاقه فزاینده‌ای به مطالعه اگزوزوم‌های مشتق شده از استئوکلاست‌ها، استئوبلاست‌ها، و استئوسیت‌ها ایجاد شده است (۲۹). اکنون شواهد قابل توجهی وجود دارد که نشان می‌دهد اگزوزوم‌های ترشح شده توسط سلول‌های مقیم استخوان و محتوای آن‌ها، بر مسیرهای سیگنال دهی مختلف و هموستاز استخوان تأثیر می‌گذارند (۳۰). این مطالعات دیدگاه‌های جدیدی ارائه داده‌اند و مسیرهای بالقوه‌ای را برای کشف نشانگرهای تشخیصی اولیه برای بیماری‌های استخوانی و همچنین هدف‌گیری محتوای خاص برای درمان‌های هدفمند پیشنهاد کرده‌اند (۳۱).

اگزوزوم‌های مشتق شده از استئوکلاست

استئوکلاست‌ها سلول‌های چندهسته‌ای استخوانی هستند که از پیش‌سازهای همتوپونتیک مانند مونوسیت‌ها و ماکروفاژهای خون محیطی یا مغز استخوان مشتق می‌شوند و در فرایند بازجذب استخوان طی بازسازی استخوان نقش دارند. وزیکول‌های خارج سلولی (EVs) ترشح شده از استئوکلاست‌ها، تنظیم‌کننده استئوکلاستوژنز هستند. در حالی که وزیکول‌های خارج سلولی مشتق شده از سلول‌های پیش‌ساز باعث تحریک تمایز استئوکلاست‌ها می‌شوند، EVs ترشح شده از استئوکلاست‌های بالغ، فرآیند استئوکلاستوژنز را در همان محیط کشت مهار می‌کنند. این اثر مهار به دلیل رقابت RANK موجود در EVs بالغ است (۳۲). اگزوزوم‌های مشتق شده از استئوکلاست‌ها نشان داده‌اند که پیش از فرایند استئوژنز، باعث القای تمایز استئوژنیک در سلول‌های استرومایی می‌شوند (۳۳).

اگزوزوم‌های مشتق شده از استئوبلاست‌ها

استئوبلاست‌ها نیز سلول‌های مقیم استخوان هستند که از سلول‌های بنیادی مزانشیمی مغز استخوان مشتق شده و مسئول سنتز و معدنی‌سازی ماتریکس استخوان از طریق ترشح کلاژن و گلیکوپروتئین‌ها می‌باشند. اگزوزوم‌های مشتق شده از استئوبلاست‌های معدنی شده نشان داده‌اند که تمایز استئوژنیک سلول‌های استرومایی مزانشیمی را از طریق فعال‌سازی مسیر سیگنالینگ Wnt (مهار Axin1 و افزایش بیان پروتئین بتا-کاتنین)، سیگنالینگ کلسیم، و تعدیل پروفایل miRNA القا می‌کنند (۳۴). این اگزوزوم‌ها حتی می‌توانند دستورالعمل‌های ماتریکس خارج سلولی را تغییر

کاهش حجم استخوان قشری و استئوژنز می‌شود. برخی از مسیرهای سیگنالی کلیدی که توسط اگزوزوم‌های مشتق شده از تومور هدف قرار می‌گیرند، شامل MAPK، PI3K/Akt و سیگنالینگ کلسیم هستند که در شرایط طبیعی مسئول افزایش تکثیر و تمایز استئوبلاستی و مهار پوکی استخوان می‌باشند (۲۸، ۴۸).

اگزوزوم‌های مشتق از سلول‌های بنیادی مزانشیمی بندناف انسانی

سلول‌های بنیادی مزانشیمی از بخش‌های مختلف بندناف قابل استخراج هستند. تحقیقات قبلی نشان داده‌اند که توانایی القای تمایز در MSC‌های مشتق از بندناف به سمت استئوبلاست‌ها وجود دارد که مشابه فنوتیپی است که در MSC‌های مشتق از مغز استخوان مشاهده می‌شود (۴۹، ۵۰). اگزوزوم‌های مشتق از سلول‌های بنیادی مزانشیمی بندناف انسانی (hUMSC-Exos) نقش مهمی در تنظیم متابولیسم استخوان از طریق انتقال CLEC11A ایفا می‌کنند. از طریق تحویل CLEC11A، hUMSC-Exos باعث انتقال سلول‌های بنیادی مزانشیمی مغز استخوان (BMSCs) از آدیپوژنز به استئوژنز می‌شوند. این فرآیند باعث افزایش تشکیل استخوان، کاهش تجمع چربی در مغز استخوان، کاهش جذب استخوان و کند شدن پیشرفت پوکی استخوان در موش‌ها می‌شود (۵۱).

اگزوزوم‌ها در مهندسی بافت استخوان

مهندسی بافت استخوان یکی از زمینه‌های پرکاربرد و مورد مطالعه است که در آن از بیومواد به عنوان جایگزین‌های پیوند استخوان برای پیوند بالینی استفاده می‌شود (۵۰، ۵۲). این scaffolds (چارچوب‌های ساختاری) از جنبه‌های مختلفی مانند خواص فیزیکی، شیمیایی همچون استحکام مکانیکی، استحکام کششی، تخلخل، مقاومت در برابر خوردگی، مقاومت در برابر سایش و خستگی، تجزیه‌پذیری زیستی و سازگاری سلولی آزمایش می‌شوند (۵۳، ۵۴). مطالعات مختلفی در مورد مسیرهای سیگنالی که هنگام تعامل سلول‌ها با بیومواد تغییر می‌کنند، انجام شده است. اخیراً تمرکز زیادی بر روی تحلیل ترشحات سلولی از جمله آزادسازی عوامل رشد، مولکول‌های سیگنال‌دهنده و اگزوزوم‌ها در بیومواد صورت گرفته تا بهتر بفهمیم که چه مکانیزم‌های مولکولی در این تعاملات دخیل هستند (۵۵). مطالعات مختلف در زمینه اگزوزوم‌ها به سه دسته اصلی تقسیم می‌شوند: اولین دسته به استفاده از بیومواد همراه با اگزوزوم‌ها به عنوان درمان بدون سلول برای بهبود ترمیم نقص‌های استخوانی، به‌ویژه در نقص‌های بحرانی یا بزرگ، می‌پردازد (۵۶). دسته دوم شامل استفاده از بیومواد

باعث فعال‌سازی یا مهار استئوبلاست‌ها و استئوکلاست‌ها شوند. وزیکول‌های خارج سلولی مشتق شده از سلول‌های دندریتیک قادرند استئوژنز را القا کنند (۴۰). یکی از مکانیسم‌های پیشنهادی این فرآیند، نقش سیگنالینگ Hippo و miR-335 اگزوزومی در بازسازی استخوان از طریق مهارکننده Large Tongue Suppressor Kinase 1 است (۴۱). اگزوزوم‌های مشتق شده از سلول‌های دندریتیک حاوی محتوای ایمنی-تنظیمی مانند IL-10 و TGFβ1 هستند که به‌طور انتخابی در پاسخ به التهاب آزاد شده و باعث جذب سلول‌های T تنظیمی می‌شوند. این فرآیند، به نوبه خود، مهار استئوکلاست‌ها و کاهش تحلیل استخوان را تسهیل می‌کند (۱۹، ۴۲). اگزوزوم‌های مشتق شده از ماکروفاژهای M0 (غیرقطبی شده)، M1 (فنوتیپ پیش‌التهابی) و M2 (فنوتیپ ضدالتهابی) نیز نشان داده‌اند که در تعیین مسیر تمایزی استئوژنیک سلول‌های بنیادی مزانشیمی مغز استخوان نقش دارند (۴۳).

اگزوزوم‌های مشتق شده از سلول‌های بنیادی مزانشیمی

سلول‌های بنیادی مزانشیمی پیش‌سازهای تمایز استئوبلاستی محسوب می‌شوند و از طریق عملکرد پاراکرین، نقش مهمی در ترمیم و بازسازی استخوان دارند. تحلیل سکرتوم این سلول‌ها نشان داده است که این اثر از طریق تنظیم پروفایل microRNA در اگزوزوم‌های ترشح شده اعمال می‌شود (۴۴). اگزوزوم‌های MSC (Mesenchymal Stem Cells) در مراحل اولیه تمایز استئوژنیک، بیان نشانگرهای استئوژنیک اولیه را افزایش می‌دهند، درحالی‌که در مراحل بعدی، باعث افزایش مهاجرت و تکثیر MSC می‌شوند (۴۵). علاوه بر این، اثر ترمیمی اگزوزوم‌های مشتق شده از MSC وابسته به سن است، به‌طوری‌که سلول‌های بنیادی جوان‌تر ظرفیت استئوژنیک بالاتری دارند (۲۸). با افزایش سن، تغییراتی در پروفایل microRNA اگزوزوم‌ها مشاهده می‌شود (۴۶).

اگزوزوم‌های مشتق شده از تومور

سلول‌های سرطانی، به‌ویژه سرطان پروستات، ریه، پستان و دهان، دارای تمایل بالایی به تهاجم استخوانی از طریق تعامل با سلول‌های استئوبلاست و استئوکلاست هستند. اگزوزوم‌های مشتق شده از تومور نقش مهمی در پیشرفت سرطان از طریق تهاجم به استخوان و متاستاز ایفا می‌کنند. مطالعات نشان داده‌اند که اگزوزوم‌های مشتق شده از تومور مستقیماً با استئوکلاست‌ها تعامل داشته و موجب افزایش استئوکلاستوژنز و تهاجم استخوانی می‌شوند (۴۷). این فرآیند منجر به عدم تعادل در هموستاز استخوانی، افزایش تحلیل استخوانی و

به عنوان حامل اگزوزومهاست که به مهندسی و انتقال اگزوزومها به محل نقص برای بازسازی و درمان بیماریهای استخوانی کمک می کند (۵۰، ۵۷). دسته سوم بر تنظیم محموله ها و ترشح اگزوزومها توسط بیومواد و تأثیر آن بر تعاملات سلولی و تسریع فرآیندهای بازسازی در محل نقص تمرکز دارد (۵۸).

نانکدینگ های اگزوزومی

برای اولین بار در سال ۲۰۰۷ حضور miRNAها در اگزوزومها مشاهده شد و از آن زمان تاکنون، آن ها به عنوان پرمطالعه ترین محموله های اگزوزومی شناخته شده اند. اخیراً مطالعات گسترده ای نشان داده اند که miRNAهای اگزوزومی از منابع مختلف به طور وسیعی در تنظیم استئوژنز (تشکیل استخوان) نقش دارند. مطالعات نشان داده اند که miRNAهای اگزوزومی از منابع مختلف می توانند نقش های ترویج کنندگی یا مهارتی در استئوژنز داشته باشند. به عنوان مثال، miR-130a-3p با هدف قرار دادن SIRT7 در سلول های بنیادی مشتق از چربی (ADSCs) تأثیر پروموتوری بر استئوژنز دارد (۵۹). همچنین، miR-140-3p با تنظیم Plxnb1 در سلول های بنیادی مغز استخوان (BMSC) فرایند استخوان سازی را تقویت می کند (۴۱). در مورد lncRNAs مشتق از اگزوزومها، تحقیقات نشان داده است که این RNAهای غیرکدکننده طولانی می توانند تأثیر قابل توجهی بر تنظیم استخوان داشته باشند. به عنوان مثال، اگزوزومهای مشتق از سلول های بنیادی مزانشیمی در بهبود شکستگی های ناشی از چاقی مؤثر هستند، که در این میان، lncRNA H19 از طریق محور miR-467/HoxA10 موجب تمایز استئوژنیک شده است. همچنین، مشخص شده که lncRUNX2-AS1 از طریق اگزوزومها از سلول های میلومای چندگانه به سلول های بنیادی مزانشیمی انتقال یافته و با هدف قرار دادن RUNX2 باعث سرکوب استخوان سازی می شود. در مورد عفونت های استخوانی که باعث التهاب مزمن و افزایش فعالیت استئوکلاست ها می شود، lncRNA مشتق از اگزوزوم های استئوکلاست های التهابی (LIOCE) با کاهش سطح یوبیکوئیتیناسیون Osterix، از فاکتور رونویسی استئوژنیک محافظت می کند. به طور مشابه، انتقال exosomal NEAT1 از سلول های سرطان پروستات به hBMSCs منجر به القای تمایز استخوانی از طریق تنظیم رقابتی miR-205-5p و افزایش بیان RUNX2 شده است (۶۰، ۶۱). circRNAs مشتق از اگزوزومها نیز به عنوان یک کلاس مهم از lncRNAهای حلقوی، نقش برجسته ای در بازسازی استخوان دارند. در

بیماران مبتلا به پوکی استخوان، سطح hsa_circ_0006859 در اگزوزومهای مشتق از سرم افزایش یافته و تعادل بین تمایز استئوژنیک و آدیپوژنیک را از طریق مسیر miR-431-5p/ROCK تنظیم می کند (۶۲). در حوزه پروتئین های مشتق از اگزوزومها، این مولکول ها نه تنها نشانگرهای زیستی مهمی برای اگزوزومها هستند، بلکه در انتقال اطلاعات بین سلولی و تنظیم بازسازی استخوان نیز نقش دارند. برای مثال، BMP2 مشتق از اگزوزومهای BMSC، روند بهبودی تاندون استخوان را از طریق فعال سازی مسیر Smad/RUNX2 تسریع می کند. علاوه بر این، Prrx2 مشتق از اگزوزومهای میوبلاستی با فعال سازی miR-22HG و مسیر YAP از طریق مهار miR-128، تمایز استئوژنیک سلول های بنیادی مزانشیمی را افزایش داده و از بروز "استئوسارکوپنیا" در سالمندان جلوگیری می کند (۶۳).

ارتباطات بین اگزوزومها و بهبودی شکستگی های استخوانی ناشی از پوکی استخوان

فرآیند ترمیم شکستگی استخوان به طور کلی شامل چهار فاز زیستی است: التهاب، تکثیر، استخوان سازی و بازسازی، که در آن ها فرآیندهایی مانند رگ زایی، تمایز سلول های بنیادی و استئوژنز نقش دارند (۶۴، ۶۵). اگزوزومها با ترویج تمایز استئوبلاست ها، مهار استئوکلاست ها و تقویت رگ زایی می توانند در این روند مؤثر باشند. به ویژه اگزوزومهای مشتق از سلول های بنیادی مغز استخوان (BM-MSCs) در بهبود شکستگی های ناشی از پوکی استخوان نقش کلیدی دارند (۶۶). مطالعات نشان داده اند که کاهش اگزوزومها در مدل های حیوانی موجب تأخیر در بهبود شکستگی شده، اما تزریق اگزوزومهای BM-MSCs می تواند این تأخیر را جبران کند (۶۷). همچنین، این اگزوزومها با انتقال عوامل موثر مانند miRها و فاکتورهای رشد، ژن های مرتبط با استخوان سازی مانند BMP9 و TGFβ1 را فعال می کنند (۶۸). برخی گزارش ها نیز نشان می دهند که اگزوزومها در شرایط هیپوکسی (miR-126 یا مشتق از ماکروفاژهای نوع M2) با miR-5106 می توانند به طور چشمگیری ترمیم شکستگی را از طریق مسیرهای سیگنال دهی مرتبط با استئوژنز تسریع کنند (۶۹). علاوه بر این، برخی از اگزوزومهای مشتق از سلول های پیر یا محیط های التهابی مانند miR-128-3p می توانند با مهار تمایز استخوانی، بهبودی را به تأخیر بیندازند، که هدف گیری آن ها (مثلاً با آنتاگومیر) یک گزینه درمانی بالقوه به ویژه در سالمندان است (۷۰). همچنین مشخص شده که رژیم های غذایی پرچرب ممکن است از طریق کاهش ترشح اگزوزومها و

مولکول‌هایی مانند lncRNA H19، روند ترمیم را مختل کنند (۶۱).

مکانیسم‌های سیگنال‌دهی و پتانسیل‌های درمانی اگزوزومها در بازسازی استخوان

اگزوزومها از طریق انتقال مولکول‌های زیستی مانند microRNA، lncRNA، و پروتئین‌های عملکردی، نقش حیاتی در تنظیم مکانیسم‌های سیگنال‌دهی در فرآیند بازسازی استخوان ایفا می‌کنند. آن‌ها می‌توانند مسیرهای کلیدی مانند Wnt/ β -catenin، MAPK/ERK، و PI3K/Akt را در سلول‌های هدف فعال کرده و موجب افزایش تمایز استئوبلاستی، مهار استئوکلاست‌زایی، و بهبود تعادل بین ساخت و تخریب استخوان شوند. به‌عنوان مثال، اگزوزوم‌های مشتق از سلول‌های بنیادی مزانشیمی (MSCs) حاوی miR-196a می‌توانند با فعال‌سازی مسیر Wnt باعث افزایش بیان ژن‌های استخوان‌ساز شوند و از طریق مهار سیگنال‌های التهابی، محیط مناسبی برای بازسازی بافت استخوانی فراهم آورند. همچنین، اگزوزومها با کاهش بیان سیتوکین‌های

التهابی و کاهش استرس اکسیداتیو، نه تنها به بازسازی استخوان کمک می‌کنند، بلکه پتانسیل بالینی آن‌ها برای درمان بیماری‌هایی نظیر پوکی استخوان، استئونکروز، و شکستگی‌های دیرجوش نیز اثبات شده است (۷۱، ۷۲).

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که اگزوزومها، به‌عنوان وزیکول‌های زیستی با ایمنی‌زایی کم و پایداری بالا، نقش کلیدی در بازسازی استخوان دارند. این مقاله با تمرکز بر سنتز، توصیف، و مهندسی اگزوزومها و همچنین کاربرد آن‌ها در داربست‌های زیستی، تأثیرات آن‌ها را بر مسیرهای سیگنال‌دهی مرتبط با استخوان‌سازی بررسی کرده است. اگزوزوم‌های طبیعی و مهندسی‌شده از منابع مختلف مانند سلول‌های بنیادی و ماکروفاژها، با تنظیم مسیرهایی مانند Wnt و Hippo، ظرفیت بالایی در بهبود بازسازی استخوان دارند. پیشرفت در استخراج و طراحی این وزیکول‌ها، نویدبخش درمان‌های هدفمندتر در بیماری‌های استخوانی است.

REFERENCES

1. Wu M, Chen G, Li Y-P. TGF- β and BMP signaling in osteoblast, skeletal development, and bone formation, homeostasis and disease. *Bone Res* 2016;4:1-21.
2. Matsuo K, Irie N. Osteoclast-osteoblast communication. *Arch Biochem Biophys*. 2008;473:201-9.
3. Alford AI, Kozloff KM, Hankenson KD. Extracellular matrix networks in bone remodeling. *Int J Biochem Cell Biol* 2015;65:20-31.
4. Nishiyama K, Sugimoto T, Kaji H, Kanatani M, Kobayashi T, Chihara K. Stimulatory effect of growth hormone on bone resorption and osteoclast differentiation. *Endocrinology* 1996;137:35-41.
5. Han Y, You X, Xing W, Zhang Z, Zou W. Paracrine and endocrine actions of bone—the functions of secretory proteins from osteoblasts, osteocytes, and osteoclasts. *Bone Res* 2018;6:16.
6. Tao SC, Guo SC. Extracellular vesicles in bone: “dogrobbers” in the “eternal battle field”. *Cell Commun Signal* 2019;17:6.
7. Théry C, Witwer KW, Aikawa E, Alcaraz MJ, Anderson JD, Andriantsitohaina R, et al. Minimal information for studies of extracellular vesicles 2018 (MISEV2018): A position statement of the International Society for Extracellular Vesicles and update of the MISEV2014 guidelines. *J Extracell Vesicles* 2018;7:1535750.
8. Ralston SH. Bone structure and metabolism. *Medicine (Abingdon)* 2021;49:567-71.
9. Al-Bari AA, Al Mamun A. Current advances in regulation of bone homeostasis. *FASEB Bioadv* 2020;2:668-79.
10. Park YE, Musson DS, Naot D, Cornish J. Cell-cell communication in bone development and whole-body homeostasis and pharmacological avenues for bone disorders. *Curr Opin Pharmacol* 2017;34:21-35.
11. Uda Y, Azab E, Sun N, Shi C, Pajevic PD. Osteocyte mechanobiology. *Curr Osteoporos Rep* 2017;15:318-25.
12. Crockett JC, Rogers MJ, Coxon FP, Hocking LJ, Helfrich MH. Bone remodelling at a glance. *J Cell Sci* 2011;124:991-8.
13. Bellido T, Plotkin LI, Bruzzaniti A. Bone cells. In: Burr DB, Allen MR. *Basic and Applied Bone Biology*. Cambridge, Massachusetts, United States: Academic Press; 2019. p. 37-55.
14. Teitelbaum SL. Bone resorption by osteoclasts. *Science* 2000;289:1504-8.
15. Väänänen HK, Zhao H, Mulari M, Halleen JM. The cell biology of osteoclast function. *J Cell Sci* 2000;113:377-81.

16. Mori G, D'Amelio P, Faccio R, Brunetti G. The interplay between the bone and the immune system. *J Immunol Res* 2013;2013:720504.
17. Zhang Y, Liu Y, Liu H, Tang WH. Exosomes: Biogenesis, biologic function and clinical potential. *Cell Biosci* 2019;9:1–18.
18. Jung MK, Mun JY. Sample preparation and imaging of exosomes by transmission electron microscopy. *J Vis Exp* 2018:56482.
19. Mehrvar A, Akbari M, Khosroshahi EM, Nekavand M, Mokhtari K, Baniasadi M, et al. The impact of exosomes on bone health: A focus on osteoporosis. *Pathol Res Pract* 2024:155618.
20. Kalluri R, LeBleu VS. The biology, function, and biomedical applications of exosomes. *Science* 2020;367:eaau6977.
21. Hessvik NP, Llorente A. Current knowledge on exosome biogenesis and release. *Cell Mol Life Sci* 2018;75:193-208.
22. Krylova SV, Feng D. The machinery of exosomes: biogenesis, release, and uptake. *Int J Mol Sci* 2023;24:1337.
23. Peng X, Yang L, Ma Y, Li Y, Li H. Focus on the morphogenesis, fate and the role in tumor progression of multivesicular bodies. *Cell Commun Signal* 2020;18:1-15.
24. Xu M, Ji J, Jin D, Wu Y, Wu T, Lin R, et al. The biogenesis and secretion of exosomes and multivesicular bodies (MVBs): Intercellular shuttles and implications in human diseases. *Genes Dis* 2023;10:1894-907.
25. Xie Y, Chen Y, Zhang L, Ge W, Tang P. The roles of bone-derived exosomes and exosomal micro RNA s in regulating bone remodelling. *J Cell Mol Med* 2017;21:1033-41.
26. Jin Y, Xu M, Zhu H, Dong C, Ji J, Liu Y, et al. Therapeutic effects of bone marrow mesenchymal stem cells-derived exosomes on osteoarthritis. *J Cell Mol Med* 2021;25:9281-94.
27. Tan S, Wong J, Sim S, Tjio C, Wong K, Chew J, et al. Mesenchymal stem cell exosomes in bone regenerative strategies—a systematic review of preclinical studies. *Mater Today Bio* 2020;7:100067.
28. Vig S, Fernandes MH. Bone cell exosomes and emerging strategies in bone engineering. *Biomedicines* 2022;10:767.
29. Gao M, Gao W, Papadimitriou J, Zhang C, Gao J, Zheng M. Exosomes—the enigmatic regulators of bone homeostasis. *Bone Res* 2018;6:36.
30. Wang W, Qiao S-C, Wu X-B, Sun B, Yang J-G, Li X, et al. Circ_0008542 in osteoblast exosomes promotes osteoclast-induced bone resorption through m6A methylation. *Cell Death Dis* 2021;12:628.
31. Masaoutis C, Theocharis S. The role of exosomes in bone remodeling: implications for bone physiology and disease. *Dis Markers* 2019;2019:9417914.
32. Huynh N, VonMoss L, Smith D, Rahman I, Felemban M, Zuo J, et al. Characterization of regulatory extracellular vesicles from osteoclasts. *J Dent Res* 2016;95:673-9.
33. Chen C, Zheng R, Cao X, Zhang G. Biological characteristics of osteoclast exosomes and their role in the osteogenic differentiation of somatic cells prior to osteogenesis. *J Biol Regul Homeost Agents* 2018;32:815-23.
34. Cui Y, Luan J, Li H, Zhou X, Han J. Exosomes derived from mineralizing osteoblasts promote ST2 cell osteogenic differentiation by alteration of microRNA expression. *FEBS Lett* 2016;590:185-92.
35. Narayanan K, Kumar S, Padmanabhan P, Gulyas B, Wan AC, Rajendran VM. Lineage-specific exosomes could override extracellular matrix mediated human mesenchymal stem cell differentiation. *Biomaterials* 2018;182:312-22.
36. Eichholz KF, Woods I, Riffault M, Johnson GP, Corrigan M, Lowry MC, et al. Human bone marrow stem/stromal cell osteogenesis is regulated via mechanically activated osteocyte-derived extracellular vesicles. *Stem cells Transl Med* 2020;9:1431-47.
37. Morrell AE, Brown GN, Robinson ST, Sattler RL, Baik AD, Zhen G, et al. Mechanically induced Ca²⁺ oscillations in osteocytes release extracellular vesicles and enhance bone formation. *Bone Res* 2018;6:6.
38. Jia Y, Zhu Y, Qiu S, Xu J, Chai Y. Exosomes secreted by endothelial progenitor cells accelerate bone regeneration during distraction osteogenesis by stimulating angiogenesis. *Stem Cell Res Ther* 2019;10:1-13.
39. Qin Y, Zhang C. Endothelial progenitor cell-derived extracellular vesicle-mediated cell-to-cell communication regulates the proliferation and osteoblastic differentiation of bone mesenchymal stromal cells. *Mol Med Rep* 2017;16:7018-24.

40. Wang Z, Ding L, Zheng X-L, Wang H-X, Yan H-M. DC-derived exosomes induce osteogenic differentiation of mesenchymal stem cells. *Zhongguo shi yan xue ye xue za zhi*. 2014;22:600-4.
41. Cao Z, Wu Y, Yu L, Zou L, Yang L, Lin S, et al. Exosomal miR-335 derived from mature dendritic cells enhanced mesenchymal stem cell-mediated bone regeneration of bone defects in athymic rats. *Mol Med* 2021;27:1-13.
42. Elashiry M, Elashiry MM, Elsayed R, Rajendran M, Auersvald C, Zeitoun R, et al. Dendritic cell derived exosomes loaded with immunoregulatory cargo reprogram local immune responses and inhibit degenerative bone disease in vivo. *J Extracell Vesicles* 2020;9:1795362.
43. Xia Y, He X-T, Xu X-Y, Tian B-M, An Y, Chen F-M. Exosomes derived from M0, M1 and M2 macrophages exert distinct influences on the proliferation and differentiation of mesenchymal stem cells. *PeerJ* 2020;8:e8970.
44. Jiang T, Wang Z, Sun J. Human bone marrow mesenchymal stem cell-derived exosomes stimulate cutaneous wound healing mediates through TGF- β /Smad signaling pathway. *Stem cell Res Ther* 2020;11:1-10.
45. Wei F, Li Z, Crawford R, Xiao Y, Zhou Y. Immunoregulatory role of exosomes derived from differentiating mesenchymal stromal cells on inflammation and osteogenesis. *J Tissue Eng Regen Med* 2019;13:1978-91.
46. Ahmadi M, Rezaei J. Ageing and mesenchymal stem cells derived exosomes: molecular insight and challenges. *Cell Biochem Funct* 2021;39:60-6.
47. Karlsson T, Lundholm M, Widmark A, Persson E. Tumor cell-derived exosomes from the prostate cancer cell line TRAMP-C1 impair osteoclast formation and differentiation. *PloS One* 2016;11:e0166284.
48. Wang Y, Lin Q, Song C, Ma R, Li X. Circ_0007841 promotes the progression of multiple myeloma through targeting miR-338-3p/BRD4 signaling cascade. *Cancer Cell Int* 2020;20:1-13.
49. Manochantr S, U-pratya Y, Kheolamai P, Rojphisan S, Chayosumrit M, Tantrawatpan C, et al. Immunosuppressive properties of mesenchymal stromal cells derived from amnion, placenta, Wharton's jelly and umbilical cord. *Intern Med J* 2013;43:430-9.
50. Deng L, Liu Y, Wu Q, Lai S, Yang Q, Mu Y, et al. Exosomes to exosome-functionalized scaffolds: a novel approach to stimulate bone regeneration. *Stem Cell Res Ther* 2024;15:407.
51. Hu Y, Zhang Y, Ni C-Y, Chen C-Y, Rao S-S, Yin H, et al. Human umbilical cord mesenchymal stromal cells-derived extracellular vesicles exert potent bone protective effects by CLEC11A-mediated regulation of bone metabolism. *Theranostics* 2020;10:2293.
52. Amini AR, Laurencin CT, Nukavarapu SP. Bone tissue engineering: recent advances and challenges. *Crit Rev Biomed Eng* 2012;40: 363-408.
53. Yu X, Tang X, Gohil SV, Laurencin CT. Biomaterials for bone regenerative engineering. *Adv Healthc Mater* 2015;4:1268-85.
54. Haugen HJ, Lyngstadaas SP, Rossi F, Perale G. Bone grafts: which is the ideal biomaterial? *J Clin Periodontol* 2019;46:92-102.
55. Shao Z, Lyu C, Teng L, Xie X, Sun J, Zou D, et al. An injectable fibrin scaffold rich in growth factors for skin repair. *BioMed Res Int* 2021;2021:8094932.
56. Qayoom I, Teotia AK, Kumar A. Nanohydroxyapatite based ceramic carrier promotes bone formation in a femoral neck canal defect in osteoporotic rats. *Biomacromolecules* 2019;21:328-37.
57. Holkar K, Kale V, Ingavle G. Hydrogel-assisted 3D model to investigate the osteoinductive potential of MC3T3-derived extracellular vesicles. *ACS Biomater Sci Eng* 2021;7:2687-700.
58. Wu Z, He D, Li H. Bioglass enhances the production of exosomes and improves their capability of promoting vascularization. *Bioact Mater* 2021;6:823-35.
59. Yang J-X, Xie P, Li Y-S, Wen T, Yang X-C. Osteoclast-derived miR-23a-5p-containing exosomes inhibit osteogenic differentiation by regulating Runx2. *Cell Signal* 2020;70:109504.
60. Wildemann B, Ignatius A, Leung F, Taitsman LA, Smith RM, Pesántez R, et al. Non-union bone fractures. *Nat Rev Dis Primers* 2021;7:57.
61. Wang Y, Chen W, Zhao L, Li Y, Liu Z, Gao H, et al. Obesity regulates miR-467/HoxA10 axis on osteogenic differentiation and fracture healing by BMSC-derived exosome LncRNA H19. *J Cell Mol Med* 2021;25:1712-24.
62. Zhi F, Ding Y, Wang R, Yang Y, Luo K, Hua F. Exosomal hsa_circ_0006859 is a potential biomarker for postmenopausal osteoporosis and enhances adipogenic versus osteogenic differentiation in human bone marrow mesenchymal stem cells by sponging miR-431-5p. *Stem Cell Res Ther* 2021;12:1-15.

63. Li Y, Wang X, Pan C, Yuan H, Li X, Chen Z, et al. Myoblast-derived exosomal Prrx2 attenuates osteoporosis via transcriptional regulation of lncRNA-MIR22HG to activate Hippo pathway. *Mol Med* 2023;29:54.
64. Schlickewei CW, Kleinertz H, Thiesen DM, Mader K, Priemel M, Frosch K-H, et al. Current and future concepts for the treatment of impaired fracture healing. *Int J Mol Sci* 2019;20:5805.
65. Einhorn TA, Gerstenfeld LC. Fracture healing: mechanisms and interventions. *Nat Rev Rheumatol* 2015;11:45-54.
66. Claes L, Recknagel S, Ignatius A. Fracture healing under healthy and inflammatory conditions. *Nat Rev Rheumatol* 2012;8:133-43.
67. Furuta T, Miyaki S, Ishitobi H, Ogura T, Kato Y, Kamei N, et al. Mesenchymal stem cell-derived exosomes promote fracture healing in a mouse model. *Stem Cells Transl Med* 2016;5:1620-30.
68. Narayanan R, Huang C-C, Ravindran S. Hijacking the cellular mail: exosome mediated differentiation of mesenchymal stem cells. *Stem Cells Int* 2016;2016:3808674.
69. Liu W, Li L, Rong Y, Qian D, Chen J, Zhou Z, et al. Hypoxic mesenchymal stem cell-derived exosomes promote bone fracture healing by the transfer of miR-126. *Acta Biomater* 2020;103:196-212.
70. Xu T, Luo Y, Wang J, Zhang N, Gu C, Li L, et al. Exosomal miRNA-128-3p from mesenchymal stem cells of aged rats regulates osteogenesis and bone fracture healing by targeting Smad5. *J Nanobiotechnol* 2020;18:1-18.
71. Zhu F, Wang T, Wang G, Yan C, He B, Qiao B. The exosome-mediated bone regeneration: an advanced horizon toward the isolation, engineering, carrying modalities, and mechanisms. *Adv Healthc Mater* 2024;13:2400293.
72. Qin Y, Sun R, Wu C, Wang L, Zhang C. Exosome: a novel approach to stimulate bone regeneration through regulation of osteogenesis and angiogenesis. *Int J Mol Sci* 2016;17:712.